

Bruksela, 17 maja 2016 r.
(OR. en)

8836/16

ECOFIN 390
UEM 155
SOC 251
EMPL 153

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część II) / Rada
Dotyczy:	Szczegółowe oceny sytuacji i realizacja zaleceń dla poszczególnych krajów na 2015 r. – Projekt konkluzji Rady Ecofin

Delegacje otrzymują w załączeniu projekt konkluzji Rady w sprawie szczegółowych ocen sytuacji oraz realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2015 r., uzgodniony przez Komitet Ekonomiczno-Finansowy w dniach 12–13 maja 2016 r.

Projekt konkluzji Rady Ecofin w sprawie szczegółowych ocen sytuacji i realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów na 2015 r.

Rada (Ecofin):

1. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE opublikowanie przez Komisję sprawozdań krajowych zawierających analizę polityk gospodarczych i dotyczących każdego z państw członkowskich, łącznie ze szczegółowymi ocenami sytuacji w kontekście procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, jak również towarzyszący tym sprawozdaniom komunikat podsumowujący najważniejsze rezultaty szczegółowych ocen sytuacji.

I – SZCZEGÓŁOWE OCENY SYTUACJI

2. JEST ZDANIA, że szczegółowe oceny sytuacji mają odpowiednią strukturę jako jeden z kluczowych elementów w ramach sprawozdań krajowych i ZWRACA UWAGĘ na znaczenie przedstawienia dogłębnej analizy zakłóceń równowagi w każdym z państw członkowskich objętych przeglądem jako podstawy wielostronnego nadzoru, większej krajowej odpowiedzialności za reformy i skutecznego dostosowywania polityki. UZNAJE, że analiza uwzględnia możliwe skutki uboczne dla innych krajów i strefy euro, w stosownych przypadkach, zawiera rozróżnienie między korektami wynikającymi z czynników cyklicznych a korektami powodowanymi przez zmiany strukturalne, jak również uwzględnia specyfikę poszczególnych krajów. Mając na uwadze specyficzne problemy każdej gospodarki, stosuje się także odpowiednie narzędzia analityczne, które w razie potrzeby uzupełnia się analizą jakościową.
3. Z APROBATĄ PRZYJMUJE wysiłki Komisji na rzecz poprawy przejrzystości procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, w tym uproszczenie i ustabilizowanie kategorii zakłóceń równowagi makroekonomicznej, opublikowanie kompendium zawierającego stosowne informacje na temat realizacji procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej oraz włączenie nowych tabel podsumowujących do szczegółowych ocen sytuacji (matryce oceny procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej). ODNOTOWUJE plany Komisji dotyczące szczególnego monitorowania zaleceń skierowanych przez Radę do wszystkich państw członkowskich, w których występują zakłócenia równowagi lub nadmierne zakłócenia równowagi, aby zapewnić lepszy nadzór nad działaniami politycznymi podejmowanymi w odpowiedzi na stwierdzone zakłócenia równowagi. WZYWA Komisję do przedstawienia w zarysie wniosku dotyczącego konkretnego horyzontu czasowego i zakresu takiego monitorowania, łącznie z planowanym podziałem na różne stopnie zakłóceń równowagi, jak również powiązaniemi z innymi procedurami nadzoru, zwłaszcza nadzoru po zakończeniu programu dla odnośnych krajów, aby uniknąć powielania zadań oraz zgodnie z ustaloną praktyką. PODKREŚLA, jak ważne w ocenie zakłóceń równowagi makroekonomicznej w ramach procedury dotyczącej takich zakłóceń są: skuteczność, przejrzystość i przewidywalność. W związku z tym KŁADZIE NACISK na znaczenie tego, by zarówno analiza krajowa, jak i konkluzje w sprawie oceny zakłóceń równowagi były prezentowane łącznie, zgodnie z planem działania w sprawie europejskiego semestru.

4. ZGADZA SIĘ co do tego, że 13 z objętych analizą państw członkowskich (Bułgaria, Niemcy, Irlandia, Hiszpania, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr, Niderlandy, Portugalia, Słowenia, Finlandia i Szwecja) boryka się z zakłóceniami równowagi makroekonomicznej o różnym charakterze i stopniu natężenia.
5. PODZIELA OPINIĘ Komisji, że nadmierne zakłócenia równowagi występują w 6 państwach członkowskich (Bułgaria, Francja, Chorwacja, Włochy, Cypr i Portugalia). Rada starannie przeanalizuje dalsze oceny sytuacji w odniesieniu do Chorwacji i Portugalii, które Komisja przedstawi pod koniec maja i które powinny uwzględniać środki polityczne zarysowane w ich krajowych programach reform, aby ocenić, czy potrzebne są dalsze działania. PODKREŚLA, że należy w pełni wykorzystać potencjał procedury dotyczącej zakłóceń równowagi makroekonomicznej, przy zastosowaniu w odpowiednich przypadkach części naprawczej paktu stabilności i wzrostu.
6. ZGADZA SIĘ co do tego, że w 6 z objętych analizą państwach członkowskich (Belgia, Estonia, Węgry, Austria, Rumunia i Zjednoczone Królestwo) nie występują zakłócenia równowagi makroekonomicznej w rozumieniu procedury dotyczącej takich zakłóceń.
7. PODKREŚLA, że stale potrzebne są działania polityczne i mocne zobowiązanie na rzecz reform strukturalnych we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności gdy stoją one w obliczu zakłóceń równowagi makroekonomicznej mających wpływ na sprawne funkcjonowanie UGW. Zakłóceniami równowagi należy zająć się w sposób trwały, skupiając się na kluczowych wyzwaniach, ograniczając ryzyka, ułatwiając przywrócenie równowagi unijnym gospodarkom i stwarzając warunki sprzyjające trwałemu wzrostowi gospodarczemu i zatrudnieniu.
8. UZNAJE stałe postępy czynione przez państwa członkowskie w zakresie korygowania ich zakłóceń równowagi zewnętrznej i wewnętrznej, co przyczynia się do przywrócenia równowagi w UE i w strefie euro. Niemniej jednak PODKREŚLA, że w niektórych państwach członkowskich wciąż występują znaczne ryzyka. Chociaż deficyty na rachunkach obrotów bieżących sprzed kryzysu zostały znacząco obniżone lub przekształcone w nadwyżkę, to bardzo wysoki poziom zobowiązań zewnętrznych netto pozostaje słabym punktem w niektórych krajach będących dłużnikami netto. UZNAJE, że nastąpiła ogólna poprawa konkurencyjności kosztowej w krajach, które wykazywały duże deficyty bilansu płatniczego, natomiast mniej wyraźne są oznaki poprawy konkurencyjności pozakosztowej. Jednocześnie nadal odnotowuje się wysokie nadwyżki na rachunku obrotów bieżących w niektórych państwach członkowskich o stosunkowo niskim zapotrzebowaniu na zmniejszanie zadłużenia; nadwyżki te w pewnych okolicznościach mogą wskazywać na duże zakłócenia równowagi w zakresie oszczędności i inwestycji i mogą wymagać postępów w działaniach w ramach polityki.
9. PODKREŚLA, że wysokie poziomy zadłużenia sektora prywatnego i długu publicznego pozostają jednym z istotnych wyzwań w części państw członkowskich w kontekście niskiej inflacji i niskich stóp wzrostu. Pomimo godnych uwagi postępów dalsze reformy strukturalne są konieczne, aby zwiększyć potencjał wzrostu gospodarczego i zwalczyć wysokie bezrobocie, zwłaszcza wśród młodzieży i długotrwale bezrobotnych.

II – REALIZACJA ZALECEŃ DLA POSZCZEGÓLNYCH KRAJÓW

10. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy poczynione w realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów z 2015 r. Uproszczony zestaw zaleceń dla poszczególnych krajów z 2015 r. pozwolił w większym stopniu skoncentrować się na rozwiązywaniu pilnych wyzwań i utrzymujących się zakłóceń równowagi makroekonomicznej. PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI, że realizacja reform przebiega w sposób niejednolity w różnych obszarach polityki i w poszczególnych krajach oraz że jedynie w kilku przypadkach poczyniono znaczne postępy w realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów. PODKREŚLA, że należy zintensyfikować realizację reform, aby zając się wyzwaniami politycznymi przedstawionymi poniżej, i PRZYPOMINA o tym, jak ważne jest, by ocena realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów została przeprowadzona na forum Rady w odpowiednim terminie przed przedłożeniem wniosku dotyczącego nowych zaleceń dla poszczególnych krajów, tak aby można było wyciągnąć wnioski, zwiększyć świadomość na szczeblu krajowym i skutecznie wdrożyć reformy w każdym kraju.
11. ZAZNACZA, że dalsze reformy strukturalne dotyczące rynków usług, rynków produktowych i rynków pracy, wraz z odpowiedzialnymi, należytymi politykami budżetowymi są niezbędne, aby wzmocnić i podtrzymać ożywienie gospodarcze, skorygować szkodliwe zakłócenia równowagi, osiągnąć stabilność budżetową, poprawić warunki dla inwestycji oraz wzmocnić jednolity rynek, uwalniając potencjał wzrostu gospodarek państw członkowskich.
12. UZNAJE postępy poczynione przez państwa członkowskie w realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów w dziedzinie poprawy otoczenia biznesu oraz w zwalczaniu unikania opodatkowania i usprawnianiu administracji **podatkowej**. Odnośnie państwa członkowskie powinny kontynuować swoje działania. PODKREŚLA, że możliwe są większe postępy w tworzeniu otoczenia regulacyjnego przyjaznego dla biznesu i zatrudnienia, zwiększaniu udziału kobiet w rynku pracy, ograniczaniu biurokracji, poprawie zarówno wydajności administracji, jak i jakości regulacji, a także zmniejszaniu liczby ograniczeń w sektorze usług, szczególnie poprzez znaczące ułatwienie usługodawcom prowadzenia działalności transgranicznej. Poczyniono postępy w eliminowaniu istniejących luk i niedociągnięć w niektórych krajowych ramach budżetowych, jednak postępy te są wciąż ograniczone w pewnych państwach członkowskich, a działania powinny koncentrować się na zapewnieniu skutecznego funkcjonowania tych ram, tak by mogły wspierać prowadzenie odpowiedzialnych polityk budżetowych. Krajowe ramy budżetowe powinny być zgodne z wymogami UE.
13. ZGADZA SIĘ co do tego, że istnieje pilna potrzeba poprawy warunków inwestowania w celu przyciągania zwiększonych inwestycji sektora prywatnego w gospodarkę realną oraz zapewnienia wysokiej jakości inwestycji publicznych i infrastruktury publicznej. Postępy reform są powolne, jeśli chodzi o rozwiązywanie problemów dotyczących regulacji sektorowych i innych przeszkód dla inwestycji oraz o reformę administracji publicznej, systemów sądownictwa, ram w zakresie niewypłacalności i otoczenia biznesowego, w tym dostępu do finansowania. Pomimo pewnych postępów w niektórych kluczowych sektorach w wielu państwach członkowskich wciąż istnieją bariery dla inwestycji. Są one szczególnie widoczne w sektorze usług, sektorach sieciowych i w budownictwie.
14. Z APROBATĄ PRZYJMUJE postępy w reformowaniu rynków pracy, zauważa jednak, że wciąż występują znaczące wyzwania i luki w realizacji. Nadal istnieje potencjał w zakresie poszerzenia baz podatkowych i zmniejszenia obciążenia podatkowego pracy. Na szczególną uwagę zasługuje zapewnienie udanej integracji migrantów i uchodźców w niektórych państwach członkowskich. Choć poczyniono postępy w przywracaniu osób bezrobotnych na rynek pracy, niezbędne są dalsze reformy strukturalne mające wspierać zatrudnienie i aktywne polityki rynku pracy.